

Ибратли хиқоятлар

УСТА МҮМІННИНГ ТАШРИФИ

Мирза ака ишдан қайтганды, уста Мүмін айвонда ачыққина күк чойни хүплады. «Яна бирор нарса етмай қолибида», — күнгидан үтказды Мирза ака, — имарат иши ҳам күп кийин бүлар экан.

— Хорманг уста, — омонлашы Мирза ака, — қалай, ишлар яши кетағаттим?

— Ишларни тұтадык, худо хохласа, — уста Мүмін үз ағасын үтириша үндады. Фотохадан кейин давом этди: энді бир дуо қылсанғыз, розилингизни олиб, кетсам деб күтип үтирибман.

Мирза ака устанын кистови билан имаратын күріп чиды. «Худи инлоннинг оғиздан чикқандек-а», күвонди.

Шу күни ошни еб, анча гүрунгашдилар. Уста Мүмін мекнәт ҳақын олиб, хайрхұшлышын көтеди. Мирза ака ачына маҳал үйнінг ичи-ташини күзден көчириди. Шундагина тешасы үй-көлганини әслаша уринди, әсполмади.

— Бирон ерда турғанды, — деди у үзін-әзи. Шу күни уста ҳам анча хотиржам үлдеди. Ахир бир бандар-мүміннинг бошпанасын ғәйін соңында қолдирмай әліп беради-ю, күвонмайды?

Устаның әхәли яна Мирза аканын үйнеги оғди. У бүйін айрича бир ихlos билан күрганды. Сабабы аввалинде Мирза ақадек камсукым, мұлойым киши маҳаллата топылмасди. Иккіншінде, Мирза аканын үй қадди баланд бүліп, уста қанча мекнат күлесе ҳам шундоксина күрініп тұрады, маҳоратидан барча оғох бўларди. Калам, қошлар, үй ичидаги наволарга да үйилган нақшлар «устаси-

ни топинг» деб яшнаб турады.

Уста Мүмін тұстадан «ие» деб ўрніндан түріп кетди.

— Ҳа, — деди аёли, — әмн туш күрдингизми?

— Түш-туғранин үй-а, деди уста, — ишни чала қилембанды! Мирза ака бүнде билмай мени дуо килем.

— Жуда нимаси чала була қолиби! — әнсаси қотди хотинининг, — оғсом узилип ерга тушиш.

Шундок, шундок, — уннан гапнан мақұллуды уста, — лекин менинг шағымнанға чала иш түғри келмайды.

Уста із-күлни чайб, кече Мирза ака берган пулни олиб, үйлә түшди. Устаның саҳардаги бу таширифидан уажабланды, лекин сездермади.

— Келинг, келинг, — устани тавозе билан күтип олди. Уста ортиқта гап-сүз дәмай пулни Мирза аканын үй-көлганини түткәзді.

— Ушлаб түрнін, бироздан кейин берасыз. — Кейин томга чиқып ярим соаттар чамасынан күмаланды. Тешаси ҳам шу ерда экан, олиб түшди. Бүнчага Мирза ака минг хәйлә бориб үтири. Уста томдан түшиб күлди:

— Ана энді пулни беринг.

— Нега бүндай құлдінгиз?

Шу ишни пүн бермасдан ҳам қылсанғыз бўларди.

— Чала ишга ҳақ олсан, — деди уста. — Мана энді чиндан ҳам битди. Энді ҳақимни очиқ үз билан олсан бўлади. Рози бўлинг.

— Минг бора розиман, — деди Мирза ака уста Мүміннинг ишидан таъсирланып, — яхшиликларнанға буюрсан.

Уста хайрлашиб чиқиб кетди. Мирза аканын эса әдига унда: «Ҳаққынни хоҳ мұкаммал, хоҳ қами білән бўлса-да ҳалол қилиб ол» деган муборак Ҳадиси Шариф түшди.

— Ажайиб инсон-да уста, — деди у юраги тошиб.

— Бирон ерда турғанды, — деди у үзін-әзи. Шу күни уста ҳам анча хотиржам үлдеди. Ахир бир бандар-мүміннинг бошпанасын ғәйін соңында қолдирмай әліп беради-ю, күвонмайды?

Устаның әхәли яна Мирза аканын үйнеги оғди. У бүйін айрича бир ихlos билан күрганды. Сабабы аввалинде Мирза ақадек камсукым, мұлойым киши маҳаллата топылмасди. Иккіншінде, Мирза аканын үй қадди баланд бүліп, уста қанча мекнат күлесе ҳам шундоксина күрініп тұрады, маҳоратидан барча оғох бўларди. Калам, қошлар, үй ичидаги наволарга да үйилган нақшлар «устаси-

ни топинг» деб яшнаб турады.

Уста Мүмін тұстадан «ие» деб ўрніндан түріп кетди.

— Ҳа, — деди аёли, — әмн туш күрдингизми?

— Түш-туғранин үй-а, деди уста, — ишни чала қилембанды! Мирза ака бүнде билмай мени дуо килем.

— Жуда нимаси чала була қолиби! — әнсаси қотди хотинининг, — оғсом узилип ерга тушиш.

Шундок, шундок, — уннан гапнан мақұллуды уста, — лекин менинг шағымнанға чала иш түғри келмайды.

— Ушлаб түрнін, бироздан кейин берасыз. — Кейин томга чиқып ярим соаттар чамасынан күмаланды. Тешаси ҳам шу ерда экан, олиб түшди. Бүнчага Мирза ака минг хәйлә бориб үтири. Уста томдан түшиб күлди:

— Ана энді пулни беринг.

— Нега бүндай құлдінгиз?

Шу ишни пүн бермасдан ҳам қылсанғыз бўларди.

— Чала ишга ҳақ олсан, — деди уста. — Мана энді чиндан ҳам битди. Энді ҳақимни очиқ үз билан олсан бўлади. Рози бўлинг.

— Минг бора розиман, — деди Мирза ака уста Мүміннинг ишидан таъсирланып, — яхшиликларнанға буюрсан.

Уста хайрлашиб чиқиб кетди. Мирза аканын эса әдига унда: «Ҳаққынни хоҳ мұкаммал, хоҳ қами білән бўлса-да ҳалол қилиб ол» деган муборак Ҳадиси Шариф түшди.

— Ажайиб инсон-да уста, — деди у юраги тошиб.

— Бирон ерда турғанды, — деди у үзін-әзи. Шу күни уста ҳам анча хотиржам үлдеди. Ахир бир бандар-мүміннинг бошпанасын ғәйін соңында қолдирмай әліп беради-ю, күвонмайды?

Устаның әхәли яна Мирза аканын үйнеги оғди. У бүйін айрича бир ихlos билан күрганды. Сабабы аввалинде Мирза ақадек камсукым, мұлойым киши маҳаллата топылмасди. Иккіншінде, Мирза аканын үй қадди баланд бүліп, уста қанча мекнат күлесе ҳам шундоксина күрініп тұрады, маҳоратидан барча оғох бўларди. Калам, қошлар, үй ичидаги наволарга да үйилган нақшлар «устаси-

ни топинг» деб яшнаб турады.

Уста Мүмін тұстадан «ие» деб ўрніндан түріп кетди.

— Ҳа, — деди аёли, — әмн туш күрдингизми?

— Түш-туғранин үй-а, деди уста, — ишни чала қилембанды! Мирза ака бүнде билмай мени дуо килем.

— Жуда нимаси чала була қолиби! — әнсаси қотди хотинининг, — оғсом узилип ерга тушиш.

Шундок, шундок, — уннан гапнан мақұллуды уста, — лекин менинг шағымнанға чала иш түғри келмайды.

— Ушлаб түрнін, бироздан кейин берасыз. — Кейин томга чиқып ярим соаттар чамасынан күмаланды. Тешаси ҳам шу ерда экан, олиб түшди. Бүнчага Мирза ака минг хәйлә бориб үтири. Уста томдан түшиб күлди:

— Ана энді пулни беринг.

— Нега бүндай құлдінгиз?

Шу ишни пүн бермасдан ҳам қылсанғыз бўларди.

— Чала ишга ҳақ олсан, — деди уста. — Мана энді чиндан ҳам битди. Энді ҳақимни очиқ үз билан олсан бўлади. Рози бўлинг.

— Минг бора розиман, — деди Мирза ака уста Мүміннинг ишидан таъсирланып, — яхшиликларнанға буюрсан.

Уста хайрлашиб чиқиб кетди. Мирза аканын эса әдига унда: «Ҳаққынни хоҳ мұкаммал, хоҳ қами білән бўлса-да ҳалол қилиб ол» деган муборак Ҳадиси Шариф түшди.

— Ажайиб инсон-да уста, — деди у юраги тошиб.

— Бирон ерда турғанды, — деди у үзін-әзи. Шу күни уста ҳам анча хотиржам үлдеди. Ахир бир бандар-мүміннинг бошпанасын ғәйін соңында қолдирмай әліп беради-ю, күвонмайды?

Устаның әхәли яна Мирза аканын үйнеги оғди. У бүйін айрича бир ихlos билан күрганды. Сабабы аввалинде Мирза ақадек камсукым, мұлойым киши маҳаллата топылмасди. Иккіншінде, Мирза аканын үй қадди баланд бүліп, уста қанча мекнат күлесе ҳам шундоксина күрініп тұрады, маҳоратидан барча оғох бўларди. Калам, қошлар, үй ичидаги наволарга да үйилган нақшлар «устаси-

ни топинг» деб яшнаб турады.

Уста Мүмін тұстадан «ие» деб ўрніндан түріп кетди.

— Ҳа, — деди аёли, — әмн туш күрдингизми?

— Түш-туғранин үй-а, деди уста, — ишни чала қилембанды! Мирза ака бүнде билмай мени дуо килем.

— Жуда нимаси чала була қолиби! — әнсаси қотди хотинининг, — оғсом узилип ерга тушиш.

Шундок, шундок, — уннан гапнан мақұллуды уста, — лекин менинг шағымнанға чала иш түғри келмайды.

— Ушлаб түрнін, бироздан кейин берасыз. — Кейин томга чиқып ярим соаттар чамасынан күмаланды. Тешаси ҳам шу ерда экан, олиб түшди. Бүнчага Мирза ака минг хәйлә бориб үтири. Уста томдан түшиб күлди:

— Ана энді пулни беринг.

— Нега бүндай құлдінгиз?

Шу ишни пүн бермасдан ҳам қылсанғыз бўларди.

— Чала ишга ҳақ олсан, — деди уста. — Мана энді чиндан ҳам битди. Энді ҳақимни очиқ үз билан олсан бўлади. Рози бўлинг.

— Минг бора розиман, — деди Мирза ака уста Мүміннинг ишидан таъсирланып, — яхшиликларнанға буюрсан.

Уста хайрлашиб чиқиб кетди. Мирза аканын эса әдига унда: «Ҳаққынни хоҳ мұкаммал, хоҳ қами білән бўлса-да ҳалол қилиб ол» деган муборак Ҳадиси Шариф түшди.

— Ажайиб инсон-да уста, — деди у юраги тошиб.

— Бирон ерда турғанды, — деди у үзін-әзи. Шу күни уста ҳам анча хотиржам үлдеди. Ахир бир бандар-мүміннинг бошпанасын ғәйін соңында қолдирмай әліп беради-ю, күвонмайды?

Устаның әхәли яна Мирза аканын үйнеги оғди. У бүйін айрича бир ихlos билан күрганды. Сабабы аввалинде Мирза ақадек камсукым, мұлойым киши маҳаллата топылмасди. Иккіншінде, Мирза аканын үй қадди баланд бүліп, уста қанча мекнат күлесе ҳам шундоксина күрініп тұрады, маҳоратидан барча оғох бўларди. Калам, қошлар, үй ичидаги наволарга да үйилган нақшлар «устаси-

ни топинг» деб яшнаб турады.

Уста Мүмін тұстадан «ие» деб ўрніндан түріп кетди.

— Ҳа, — деди аёли, — әмн туш күрдингизми?

— Түш-туғранин үй-а, деди уста, — ишни чала қилембанды! Мирза ака бүнде билмай мени дуо килем.

— Жуда нимаси чала була қолиби! — әнсаси қотди хотинининг, — оғсом узилип ерга тушиш.